

2. Zarzut drugi dotyczy naruszenia zasady proporcjonalności w zakresie, w jakim mechanizm składek ex ante na rzecz SRM przewidziany przez rozporządzenie w sprawie RSM i rozporządzenie delegowane opierał się na ocenie, która sztucznie pogarszała profil ryzyka francuskich instytucji dużych rozmiarów, takich jak skarżąca, i powodowała, że wysokość składki była nadmiernie wygórowana.
3. Zarzut trzeci dotyczy naruszenia zasady pewności prawa, ponieważ obliczenie kwoty składek ex ante ustalony w rozporządzeniu SRM, rozporządzeniu delegowanym i rozporządzeniu wykonawczym, z jednej strony, nie mogło zostać ustalone wystarczająco wcześnie z zachowaniem precyzji, oraz z drugiej strony, właściwą podstawą obliczenia byłyby nie tyle sytuacja i profil ryzyka charakterystyczna dla instytucji, co jej relatywna sytuacja w porównaniu z innymi instytucjami płacącymi składki. Wreszcie skarżąca uważa, że Komisja nie powinna być odpowiedzialna za ustalenie wskaźników ryzyka w ramach rozporządzenia delegowanego, ponieważ kryteria te mają zasadniczą funkcję strukturalną i decydującą przy ustalaniu kwot składek.
4. Zarzut czwarty dotyczy naruszenia zasady dobrej administracji w zakresie, w jakim zaskarżona decyzja nie zawiera wystarczająco jasnych i pełnych informacji dla uzasadnienia i kontroli kwot należnych składek.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia zasady skutecznej ochrony sądowej. Na poparcie tego zarzutu skarżąca podnosi również to, że zaskarżona decyzja nie zawiera wystarczająco jasnych i pełnych informacji dla uzasadnienia i kontroli kwot należnych składek.
6. Zarzut szósty dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia w zakresie dotyczącym ograniczenia korzystania z nieodwołalnych zobowiązań do zapłaty z tego powodu, że zaskarżona decyzja nie wskazuje w wystarczający i szczegółowy sposób, dlaczego konieczne jest, z jednej strony, ustalenie górnej granicy korzystania z nieodwołalnych zobowiązań do zapłaty (zwanych dalej „NZZ”) na 15 %, oraz z drugiej, akceptowanie gwarancji jedynie w gotówce.
7. Zarzut siódmy dotyczący oczywistego błędu w ustaleniach. Skarżąca podnosi w tym względzie, że ryzyko procykliczności i płynności podnoszone przez SRB w celu ograniczenia korzystania z NZZ jest nieuzasadnione, z uwagi w szczególności na cechy charakterystyczne właściwe dla NZZ i kontekst korzystania z nich.
8. Zarzut ósmy dotyczący naruszenia prawa. Skarżąca podnosi, że SRB, z jednej strony opiera się na błędnej interpretacji przepisów pozwalających na posługiwanie się NZZ, nakładając ten sam środek na wszystkie instytucje na podstawie abstrakcyjnej analizy, oraz z drugiej strony, pozbawia ona te przepisy ich skuteczności, ponieważ proporcjonalna część NZZ jest systematycznie i bez wystarczającego uzasadnienia ograniczana do minimum określonego w prawie.

Skarga wniesiona w dniu 7 lipca 2021 r. – Confédération nationale du Crédit Mutuel i in. / SRB

(Sprawa T-384/21)

(2021/C 338/40)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Confédération nationale du Crédit Mutuel (Paryż, Francja) i 26 innych skarżących (przedstawiciele: A. Gosset Grainville, M. Trabucchi i M. Dalon, avocats)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— Stwierdzenie nieważności na podstawie art. 263 TFUE decyzji nr SRB/ES/2021/22 z dnia 14 kwietnia 2021 r. w sprawie obliczenia składek ex ante za 2021 r. na rzecz SRF w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżące;

- Stwierdzenie na podstawie art. 277 TFUE, że należy odstąpić od stosowania następujących przepisów rozporządzenia w sprawie RSM, rozporządzenia wykonawczego, rozporządzenia delegowanego:
 - art. 69 ust. 1, 69 ust. 2, 70 ust. 1, 70 ust. 2 lit. a) i b) rozporządzenia w sprawie RSM;
 - art. 4 ust. 2, 6, i 7 oraz załącznik do rozporządzenia delegowanego;
 - art. 4 rozporządzenia wykonawczego
- Obciążenie strony pozwanej wszystkimi kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżąca podnosi osiem zarzutów, które są co do zasady identyczne lub podobne do tych, podnoszonych w sprawie T-382/21 Banque postale/SRB.

Skarga wniesiona w dniu 7 lipca 2021 r. – BPCE i in. / SRB

(Sprawa T-385/21)

(2021/C 338/41)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: BPCE (Paryż, Francja) i 44 innych skarżących (przedstawiciele: A. Gosset Grainville, M. Trabucchi i M. Dalon, avocats)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności na podstawie art. 263 TFUE decyzji nr SRB/ES/2021/22 z dnia 14 kwietnia 2021 r. w sprawie obliczenia składek ex ante za 2021 r. na rzecz SRF w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżącej;
- Stwierdzenie na podstawie art. 277 TFUE, że należy odstąpić od stosowania następujących przepisów rozporządzenia w sprawie RSM, rozporządzenia wykonawczego, rozporządzenia delegowanego:
 - art. 69 ust. 1, 69 ust. 2, 70 ust. 1, 70 ust. 2 lit. a) i b) rozporządzenia w sprawie RSM;
 - art. 4 ust. 2, 6, i 7 oraz załącznik do rozporządzenia delegowanego;
 - art. 4 rozporządzenia wykonawczego
- Obciążenie strony pozwanej wszystkimi kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżąca podnosi osiem zarzutów, które są co do zasady identyczne lub podobne do tych, podnoszonych w sprawie T-382/21 Banque postale/SRB.
